

sætninger, hvorpaa det radikale Program byggede; det har jo vist sig atter og atter i den forløbne Tid. Det sidste Aars Begivenheder i Kiel og i Flensborg, som der ikke er Anledning til her at komme nærmere ind paa, har vist det, og selv om der fra vor Side maa og bør udtales fuld Anerkendelse af den korrekte Maade, hvorpaa det tyske Statsoverhoved har udtalt sig om dette Spørgsmaal, kan det ikke nægtes, at der har været Begivenheder, som vi fra vor Side herhjemme har set paa med nogen Forundring. Der sker Syd for Grænsen en fredelig Kulturkamp, som ikke paa nogen Maade sigter mod en Voldføring. Den sigter kun til at gøre den gamle danske Befolkning dernede klar over, at den virkelig er dansk. Denne Kamp har Krav paa Sympati og Støtte fra vor Side. Vi ser med største Ro paa den tilsvarende Kamp, som finder Sted i den danske Del af Sønderjylland. Vi gør det ud fra den rolige Overbevisning om, at den danske Kultur paa dette Punkt vil være den stærkeste, fordi den arbejder i en dansk Befolkning. Og det forekommer os, at hvad det lille Danmark kan se paa med Ro, det maa ogsaa det store Tyskland kunne se paa med Ro.

Der er her Grund til at sige den afgaaede Udenrigsminister Tak for den værdige og faste Maade, hvorpaa han har udtalt sig om disse Spørgsmaal, og særlig for den overordentlig klare og rigtige Maade, hvorpaa han har omtalt Skoleforholdene og har hævdet, at det maatte være et naturligt og selvfølgeligt dansk Ønske, at man Syd for Grænsen fik den samme Frihed for dærskindede Forældre til at raade over deres Børns Skolegang, som man her i Landet giver de tysksindede Forældre.

Medens jeg er ved Sønderjylland, vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Retsforholdene dernede, om de forskellige meget uheldige Forhold, som er kommet frem navnlig med Hensyn til Retsbetjentfuldmægtigene. Vi maa fra vor Side ønske, at man tager det Spørgsmaal op til Overvejelse, og at man søger i alt Fald for Sønderjyllands Vedkommende at komme bort fra de Forhold, der har vist sig saa overordentlig uheldige dernede. Det er saa meget mere nødvendigt, som disse uheldige Forhold har givet et Vaaben — lykkeligvis vel omtrent det eneste — i Hænderne paa vore nationale Modstandere. Vi maa kræve, at man fra Administrationens Side energisk arbejder hen til, at det ikke med Skygge af Grund kan siges, at dansk Administration paa noget Punkt staar tilbage for

tysk. Og derfor kan jeg ikke undlade at udtale en Beklagelse af, at Lovforslaget om Retsbetjentfuldmægtigernes Adgang til privat Praksis i Landstinget er blevet saa energisk hermetisk hængt af den paa-gældende Udvalgsformand, at det ikke var muligt at faa vristet Laaget af det.

I nær Forbindelse med Fuldmægtigernes Forhold staar vor Sagførerstands Forhold. Ogsaa her har vi i den sidste Tid set en Række beklagelige Forhold, og jeg tør vel gaa ud fra, at Sagførerstanden, der saa energisk har kæmpet for, at Fuldmægtigene skulde følge rene Linier, ogsaa energisk vil kæmpe for, at man stræber mod rene Linier for deres Vedkommende. Sagførerne er som ingen andre Befolkningens Tillidsmænd. De ligger inde med Bomidler, Enkers og Børns Midler, og det har i den sidste Tid Gang paa Gang vist sig skæbnesvangert for disse Midler, at den paagældende Sagfører tillige optræder som Jordspekulant, Børsspekulant, Gründer af Aktieselskaber o. s. v. Det er klart, at det vil være vanskeligt at komme til en Reform af disse Ting. Jeg tror, det vil være muligt forholdsvis let at trække den principielle Grænse. Det, Sagføreren skal være, er Konsulent, Raadgiver, ikke Interessent. Men selvfølgelig vil Gennemførelsen af en saadan Grænse støde paa stor Modstand, fordi den vil betyde et meget betydeligt økonomisk Tab for mange af vore store Sagførere. Men i en Tid som den, vi lever i, hvor Kravet om Klarhed og rene Linier er noget mere end et Krav, der fremsættes for at fange Galleriets Bifald, hvor det virkelig er et Krav, som det er nødvendigt at gennemføre, i en Tid som denne tænker jeg ogsaa, at Sagførerne vilde staa sig ved at stræbe efter for deres Vedkommende at faa gennemført de rene Linier.

De seneste Begivenheder, ja, ikke blot de seneste, men ogsaa de senere Begivenheder — for der har været en hel Række af dem — giver, som allerede foregaaende ærede Talere har berørt, Lejlighed til at tage op det Spørgsmaal, om ikke Bankloven og Aktieloven trænger til at revideres. Det gør de utvivlsomt, og Kravet er jo fra vor Side af det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller allerede rejst gentagne Gange. Men ogsaa paa dette Punkt ønsker jeg straks at sige, at jeg er klar over, at der maa udvises Varsomhed. Det gaar ikke an, at man nu under en Panikstemning gaar hen og skaber en Lovgivning, som ganske vist udelukker Misbrug ved Banker og Aktieselskaber, men til Gengæld ogsaa forhindrer Brug. Det kan jo ikke nytte at nægte, at